

ZPRAVODAJ

Ročník 10

obce Poděšín

č. 2/2006

Novinky.

Úvod. Vážení občané. Zima je již dávno za námi. Sníh, který nás letos tak dlouho trápil, zmizel velmi rychle. Tání provázely velké záplavy. Náš kraj přestál bez velkých škod. Poděšínský potok se místy rozlil po celé louce. Jsou za námi velikonoce i pouť a jaro převzalo svojí moc nad zimou. Na obci proběhla oprava dalšího úseku cesty. Opět nás navštívil kouzelník z Brna. Tento Zpravodaj byl poprvé tisknut na nové barevné laserové tiskárně, kterou Obecní úřad zakoupil. Stará inkoustová tiskárna již nevyhovovala novým potřebám úřadu. Někteří jste to poznali na zhoršené kvalitě barevných stránek v minulém Zpravodaji. Hasiči závodili v Matějově. Získali výborné třetí místo. Chystá se 3. setkání rodáků naší obce, které se uskuteční v sobotu 24. 6. 2006. Byli jsme volit.

J.Dočekal

Co v tomto čísle najdete:

Novinky.	1
Obecní úřad.	2
Počasí.	3
Školka.	3
Obecní rozpočet 2006 - příjmy.	
Obec.	5
Kronika.	6
Kultura.	8
Domy v Poděšíně.	10
Fotografie.....	11
Cestování – Jak je v Anglii (2).	
Historie.	16
Sport.	20
Koňské příběhy.	22
Oznamovatel.	22

Naši úspěšní hasiči na závodech v Matějově.

Události.

- 12. 3. Havárie kamionu v Poděšíně a následné vyprošťování za notné účasti obyvatel.
- 24. 3. Začalo jaro a přemohlo letošní krutou zimu.
- 4. 4. První jarní bouřka
- 7. 4. Zahájena oprava cesty u školky.
- 21. 4. Ukončena oprava cesty u školky.
- 28. 4. Ilona Jarošová se účastnila v televizi Markíza soutěže „Nevěsta pro milionáře“
- 28. 4. Zemřel Josef Flesar č.p. 7
- 30. 4. Tradiční pouť vyšla na den pálení čarodějnic.
- 21. 5. Hasičské závody v Matějově, naši třetí.
- 22. 5. Besídka ve školce ke Dni matek.
- 25. 5. Zemřel Jan Sláma č.p. 29
- 2.-3.6. Volby do Parlamentu České republiky

- 6. 6. Na Obecní úřad koupena nová barevná laserová tiskárna.

Z. Jaroš, J.

Dočekal

Obecní úřad.

Usnesení zastupitelstva obce:

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

264. Kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání.
 265. Výsledky kontroly, kterou provedla Krajská hygienická stanice Vysočina se sídlem Tyršova 3 na provozování obecního vodovodu.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

266. Plán společných zařízení v k.ú. Poděšín ve věci probíhající komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Poděšín i s připomínkami vznesenými na zasedání sboru zástupců dne 28.3.2006.
 267. Koupit nový monitor a barevnou laserovou tiskárnu.
 268. Františku Vejvodovi skátit vzrostlý strom (topol) u rybníka. Důvod: rozrůstající se kořeny zvedají vyasfaltovanou obecní cestu.
 269. Smlouvu mezi firmou ASEKOL s.r.o., U Pejřárny 97, Praha 4 – Libuš, IČO 27373231 a obcí Poděšín, která je o systému a třídění komunálního odpadu ve smyslu ustanovení § 38 odst. 6, zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech.
 270. Ceník za odvoz nebezpečného odpadu mezi firmou ODAS Žďár n.S., a obcí Poděšín.
 271. Vydat 5 emisí nových pohlednic obce Poděšín z toho 4 emise po 500 kusech a 1 emise po 1.500kusech.

Zastupitelstvo obce zamítá:

272. Žádost na vyasfaltování povrchu cesty u domů č.78 a č.82, podali Milan Šorf a Milan Koumar.

Zastupitelstvo obce volí:

273. Paní Věru Chvátalovou, narozenou 26.9.1947, bytem Poděšín č.71, jako přísedícího soudce na volební období 2006 – 2010 pro okresní soud ve Žďáře nad Sázavou.

Zastupitelstvo obce projednalo:

274. Závěrečný účet obce Poděšín za rok 2005, který byl řádně vyvěšen od 13. února do 2. března 2006. Závěrečný účet obce Poděšín za rok 2005 byl schválen bez výhrad.

Zastupitelstvo obce stanoví:

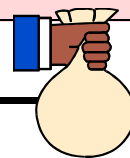
275. Minimální počet členů okrskové volební komise pro volby do poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konané ve dnech 2. a 3. června 2006 ve výši 3 členové komise + zapisovatel.

Zastupitelstvo obce jmenuje:

276. Ilonu Jarošovou zapisovatelkou okrskové volební komise pro volby do poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konané ve dnech 2. a 3. června 2006.

Z. Jaroš

Stav financí k 31. 3. 2006:

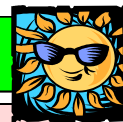

- pokladna:	46 594,00 Kč
- term. vklad:	1 155 534,33 Kč
- bankovní účet:	1 443 740,66 Kč
Celkem:	2 645 868,99 Kč

J.

Dočekal

Počasí.

Leden.

Nejvyšší ranní teplota, byla dne 9., +1°C; 1., 2. a 7., -1°C; 3., 4., 5., 6. a 13., -2°C; 8., 18., 20. a 22., -4°C; nejnižší ranní teplota, dne 24., byla -22°C; 23., -21°C; 29., -17°C; 28., -16°C; 25., -14°C; 26., -13°C; 11., 12., a 27., -12°C; průměrná ranní teplota byla -7,52°C. Nejvyšší večerní teplota, dne 18., 20., a 21., +1°C; 1., 2., 5., a 6., 0°C; 3., a 4., -1°C; 7., a 13., -3°C; 12., -4°C; nejnižší večerní teplota, dne 23., -19°C; 24., a 28., -16°C; 22., -14°C; 10., a 25., -12°C; 26., -11°C; průměrná večerní teplota byla -6,23°C. Počet slunných dní 8, sněžilo 5 dní, mokrý sníh padal 1 den, vítr foukal 8 dní a mlha byla 2 dny. Počátek roku mírný, ale v poslední dekádě se slunečno střídá s větrem a jsou velké mrazy.

Únor.

Nejvyšší ranní teplota, dne 21., +2°C; 17., a 20., +1°C; 8., a 19., 0°C; 9., 10., a 18., -1°C; 11., 16., 22., a 23., -2°C; nejnižší ranní teplota, dne 6., -19°C; 5., -17°C; 2., -15°C; 3., -13°C; 28., -11°C; 15., -8°C; průměrná ranní teplota byla -5,39°C. Nejvyšší večerní teplota, dne 19., +7°C; 17., a 20., +3°C; 10., 18., a 21., +2°C; 16., +1°C; 7., 8., a 25., 0°C; nejnižší večerní teplota, dne 6., -15°C; 5., -10°C; 1., -8°C; 27., a 28., -7°C; 2., a 3., -6°C; 26., -5°C; průměrná večerní teplota byla -2,61°C. Počet slunných dní 6, sněžilo 11 dní, vítr foukal 2 dny, ranní mlha byla 4 dny, 17. a 18. byla obleva. Letos bude asi pole hodně silné, protože jak se říká „únor bílý pole sílí a letos toho sněhu bylo nadpoměry.

Březen.

Nejvyšší ranní teplota, dne 31., +7°C; 28., +6°C; 26., 27., a 29., +5°C; 30., +4°C; 10., +3°C; 11.3., +2°C; 21., a 25., 0°C; nejnižší ranní teplota, dne 13., -9°C; 2., -8°C; 24., -7°C; 1., a 14., -6°C; 6., 8., 9., 15., a 23., -5°C; 5., 7., 12., a 16., -4°C; průměrná ranní teplota byla -1,77°C; Nejvyšší večerní teplota, dne 27., a 21., +13°C; 30., +10°C; 29., +9°C; 26., a 28., +8°C; 19., 21., a 25., +5°C; 10., a 20., +4°C; nejnižší večerní teplota, dne 13., -6°C; 5., 8., 9., 12., a 14., -5°C; 4., a 6., -3°C; 1., 2., 3., 7., a 15., -2°C; průměrná večerní teplota byla +1,35°C. Počet slunných dní 7, sněžilo 10 dní, přšelo 4 dny, vítr foukal 2 dny, mlha byla 3 dny. 10., a 11. přišla obleva. Jaro začalo 24. a déšť tu obrovskou vrstvu sněhu zlikvidoval tak rychle, že z toho přišla povodně. Z.Jaroš

Školka.

Přežblepty ve školce. Děti ze školky jezdí do žďárského bazénu každoročně na výuku plavání. Malý Jiřík se bál jít do vody a až při třetí lekci si dal říct a chvíli si ve vodě hrál. Druhý den přišel do školky a hned ve dveřích hlásil: „Včera jsem se utopil“. [M.Jarošová](#)

Náklady. Neustále se šíří zaručená zpráva o Mateřské škole v Poděšíně, ohledně neúměrných nákladů, které obec Poděšín vynakládá na výuku jak místních dětí, tak dětí z okolí. Skutečnost je takováto: Zaměstnanci školky jsou placeny ze státního rozpočtu, obědy si platí rodiče a zaměstnanci, je vybíráno školné, které se používá na výtvarný materiál, veškeré akce jako kino, divadlo, plavání dopravu atd. hradí rodiče. Na výpočetní techniku dostala školka grantovou podporu. Ostatní náklady jsou hrazeny obcí Poděšín, která dostává každoročně podporu podle počtu přihlášených dětí. Zbylá částka se rozpočítá podle počtu dětí a platí ji obec, podle počtu dětí z dané obce. [M.Jarošová](#)

Obecní rozpočet 2006 - příjmy.

Příjmy Položka	Plán 2005	Plán 2005 po změnách	Skut. 2005	% Plánu	Plán 2006
Daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti	300 000	300 000	314 118	105	330 000
Daň z příjmu fyzických osob samostatně výdělečně činných	150 000	150 000	200 863	134	233 000
Daň z příjmu fyzických osob z kapitálových výnosů	20 000	20 000	18 078	90	18 000
Daň z příjmu právnických osob	350 000	350 000	369 715	106	390 000
Daň z přidané hodnoty	500 000	500 000	578 260	116	590 000
Odvody za odnětí půdy ze zem. Půd. Fondu		0	728		
Poplatek za likvidaci komunálního odpadu	70 000	70 000	90 329	129	100 000
Poplatek ze psů	4 500	4 500	4 400	98	4 400
Spávní poplatky	0	0	300		0
Daň z nemovitostí	210 000	210 000	162 030	77	162 000
Splátky půjček od podn.subjektů	10 000	10 000	10 000	100	0
Splátky půjček od obyvatelstva	56 000	56 000	45 904	82	26 000
Neinvestiční dotace ze státního rozpočtu v rámci souh. dotací	29 800	29 800	29 766	100	34 400
Neinvestiční dotace od obcí	78 400	78 400	78 412	100	67 500
Neinvestiční dotace od krajů	0	150 000	150 000	100	0
Podnikání v zemědělství-pronájem pozemků	5 400	5 400	0	0	5 400
Podnikání v zemědělství-prodej pozemků			5 000		
Pěstební činnost-pronájem, služby	66 000	66 000	77 254	117	75 000
Sběr a zpracování druhotných surovin-železo	3 600	3 600	0	0	0
Vnitřní obchod, služby a cestovní ruch	0	0	140		0
Silnice-nekapitálové příspěvky a náhrady	0	0	17 714		0
Pitná voda-sloužby a výrobky	309 500	309 500	162 482	52	250 000
Pitná voda-nekapitálové příspěvky a náhrady	0	0	58 284		0
Činnosti knihovnické-nekapitálové příspěvky a náhrady	0	0	320		0
Zájmová činnost v kultuře-pronájem	1 300	1 300	900	69	900
Zájmová činnost v kultuře-nekapitálové příspěvky a náhrady	0	0	5 518		0
Záležitosti kultury a sděl.prostředků-sloužby, ostatní	2 000	2 000	350	18	400
Ostatní rozvoj bydlení a byt. hospodářství-úroky	4 000	4 000	2 693	67	2 000
Komunální služby a územní rozvoj-nekapitálové příspěvky a náhr.	0	0	200		0
Komunální služby a územní rozvoj-ostatní nedaňové příjmy	2 000	2 000	680	34	500
Sběr a odvoz komunálních odpadů-příjmy za služby a výrobky	1 500	1 500	3 300	220	3 000
Sběr a odvoz komunálních odpadů-nekap. příspěvky a náhrady	0	0	13 388		0
Péče o vzhled obcí-ostatní nedaňové příjmy	1 000	1 000	500	50	500
Činnost místní správy-nekapitálové příspěvky a náhrady	0	0	2 087		0
Příjmy z úvěr.fin. operací-úroky	25 000	25 000	18 758	75	7 000
Celkem	2 200 000	2 350 000	2 422 471	110	2 300 000

J.
Dočeka
l

Obec.

Závada vodovodu.

Začátkem dubna bylo zjištěno, že se ztrácí ve vodojemu voda. Po pátrání byl zjištěn únik vody z potrubí u silnice k Sirákovu vedle hřiště. v Pondělí 10. dubna přijela firma Gaslines Žďár n.S., která tuto stavbu vodovodu v roce 2004 prováděla. Oprava byla provedena zdarma, protože ještě byla v garanční době.

Jaroš

Pro stavebníky.

Na obecním úřadě je pro stavebníky k dispozici kniha „Rodinné domy, projekty a realizace“, ve které najdete 606 originálních projektových řešení a spousty dalších rad jak si zlepšit bydlení. V knize je ještě vloženo CDéčko, které obsahuje mnoho dalších

rad, potřebných při stavbě rodinného

domku.

Z. Jaroš

Nová cesta. V pátek 7. dubna byla zahájena bagrováním pod obrubníky rekonstrukce obecní cesty mezi mateřskou školou a silnicí na Sirákov u č.58. V pondělí bagrování pokračovalo a zároveň bylo zahájeno betonování obrubníků od Stránských, které bylo za deštivého počasí do konce týdne dokončeno. Asfaltování obalovanou drtí proběhlo spodní hrubá vrstva 20. a horní jemná vrstva 21. dubna. Rekonstrukce cesty stála 457 446,-Kč. Na tuto rekonstrukci požádal obecní úřad o dotaci z programu obnovy venkova, kterou obdržel. Získaná dotace činí 127.- tisíc Kč.

Z. Jaroš

Jak na to.

Rada sice pozdní, odkoukaná od poděšinského „fištrona“. Máte na zahrádce růžičky, keřičky a na jaře máte hromadu ostříhaných větviček? Nevíte, co s tím? No přece do potoka. Že to neplave? Tak to večer postrčte prkýnkem!

F. Landa

Den země – den úklidu.

Kronika.

1. světová válka – pokračování (Chování rekvisic)

Dům číslo 6. U nás rekvisice nic nenašla. Jednou byly rekvírovány skoro všechny brambory a poslední seno.

Dům číslo 8. Rekvisice nic nenašla. Chování bylo uspokojivé.

Dům číslo 11. Rekvisice se chovaly slušně, neb dle možnosti se jim vždy něco dalo a oni byli spokojeni i s málem.

Dům číslo 12. Rekvisice se chovali drze a nesprávně byla dodávka vyměřována.

Dům číslo 17. Rekvisice se u nás chovali dosti obstojně, jelikož jsme jim dle možnosti něco dali.

Dům číslo 18. Na ty naše pány, kteří chodili rekvírovat, škoda vzpomínat. Roku 1917 jsem přijel na zdravotní dovolenou a neměli doma trochu mouky. V noci jsme sušili ječmen a mleli na kávovém mlýnku.

Dům číslo 21. Rekvisice se chovali dosti slušně, až na některé jednotlivce. U nás v tak malém hospodářství při 8 měrách polí nebylo zásob, aby se utajovaly. Nebyli jsme ani soběstační. S polí se klidilo málo, protože na obhospodařování byla jen manželka sama. Jednat cizí sílu se nemohlo a děti byly malé. Přesto nezapomenu na

Ve středu 19. dubna v rámci výchovy udělali žáci nízkovské školy brigádu. V Poděšíně bylo 14 místních žáků, které vedla za školu paní Marie Dobrovolná. Za dopoledne, které měly děti na úklid, udělaly kus užitečné práce, za což jim obecní úřad v Poděšíně tímto děkuje.

Z. Jaroš

Nabídka.

Obecní úřad nabízí bezplatný kurz pro rozvinutí rozpoznávacích a motorických schopností pro občany, kteří nerozeznají skleněnou láhev od plastové a vhazují sklo do kontejnerů pro plast.

F. Landa

chování jistého zdejšího pána za války při rekvisici. Stále předepisoval dodávky sena, slámy a obilí, kterého nebylo. Díky panu Valáškovu z Polné, člen rekvisice, který tomu pánovi u nás rádně vyhuboval, že se musí nám postarat o krmení pro dva kousky dobytka k tahu potřebného.

Dům číslo 22. Rekvisice v Poděšíně byly protizákonné pro malé zemědělce. Ačkoliv první komisaři byli z Polné, ti se malých zemědělců zastávali, ale pak byl komisařem pan Oto Basch (žid) z Polné a ten byl přísný. Jednou chtěl 70 kilo žita. Třikrát u mě byla rekvisice, abych to žito dodal, ale já jsem se bránil a tak jsem jim nedal nic.

Dům číslo 23. Rekvisice se chovali drze, obzvláště Izraelita Basch z Polné.

Dům číslo 29. Rekvisice chodily, ale nikdy nic mocí nevzaly, trestání pro utajování zásob jsme nebyli. Rekvisice byly dosti ostré.

Dům číslo 32. Rekvisice nenašly nic, protože vše bylo dobře schováno.

Dům číslo 34. Rekvisice u nás nic nehledaly, neb jsme jim vždycky něco dalo po dobrém.

Dům číslo 35. Doma zůstala jenom matka a dvě sestry. Jednou ze strachu před rekvisicí schovaly si „tunkovní“ soudek ovsa na půdu do sen, aby měly na jaro něco pro slepice. Rekvisice tušila, že v seně něco může být. Propíchala bajonety celou hromadu sena, ale soudek nenašla. Za nějaký čas maminka se sestrou soudek vytáhly, ale jaké bylo jejich podivení, když v sudě našly jen šupiny z ovsa. Myši to sežraly.

Dům číslo 38. Nic u nás nenašli. Rekvirovali nám v srpnu za mé nepřítomnosti 11q slámy a 1q sena. Já jsem jej ani kilo na půdě neměl, tak mě to přišlo tuze k smíchu, neboť jsem sklídl toho roku jen rovné žebřiny sena. Sklizeň jsme ani neuklízeli na půdu a skrmila se rovnou s vozu dávno před rekvisicí. Tehdáž měl jsem pěkný chov dobytka. Vše mi sebrali a nechali pouze dvě krávy a dva voly (dříve jsem měl 12 kusů). Pozdějším časem jsem přišel o ty dvě krávy nakažlivou nemocí a vícekrát se takového chovu nemohu dodělat.

Dům číslo 39. U nás rekvisice nikdy nic nenašla, jelikož se obilí včas ukrylo do úkrytů, různě po stavení jako do sena, slámy, pod sýpku, pod podlahu, také pytle mouky do prázdných včelích úlů jsme dávali. Brambory jsme zakopávali do země, protože co bylo ve sklepě, muselo se odvésti na dráhu.

Z komisařů zvláště se vyznamenal pan J. Spurný, statkář u Německého Brodu, který vůbec nehleděl na to zda zbude pro výživu lidí i dobytka, sebral kde se dalo, i po žebřících lezl, aby přehlédl zásoby píce. Za to mu věnuji tuto vzpomínku. Třebaže se usilovně staral o zásobování Rakouska, přece toto zahynulo.

Dům číslo 43. Moje žena byla doma se sedmi dětmi. Když rekvisice přišla, zásob bylo velmi málo, poněvadž bylo pole jen nějaká měřička. Jednou byly sebrány všechny brambory, takže žena se svoji četnou rodinou neměla co do úst dát. Domácí rekvisice si počínaly zběsile. Ty cizí tak zlé nebyly. Domácí páni prodávali „pod palec“ za drahé peníze a proto těm chudým to tak vybírali.

Dům číslo 47. Rekvisicemi nebylo u nás nic shledáno, neboť se vždy jejím přáním vyhovělo a také se chovaly slušně.

Dům číslo 49. V našem domě rekvisice nikdy nic nehledaly a vždycky slušně jednaly. Dodávati jsme však museli vždy z nařízení obecního úřadu. V květnu 1917 jsme dodali poslední žito a mouku jsme si šli vypůjčit. Pan starosta chtěl, abychom dodali v chalupách po jedné tažné krávě a dva chalupníci, aby si krávy spřahovali.

Rekvizice kovů. Spotřeba kovů ve válce byla ohromná, proto (jak lidé nadávali) zbožné katolické Rakousko sáhlo na posvěcené kostelní zvony, aby pomohly vraždit. V září 1916 se zazvonilo asi před 11 hodinou a lidé se ptali, komu to zvoní. Ale záhy poznali, že zvonek zvonil umíráčkem sám sobě. Komise jej odvázala, pustila dolů až se rozbil. Pak byl odvezen pryč. Lidé se zlobili, že kdyby se to bylo vědělo, že by jej sundali a hodili někam do rybníka nebo do studny. V roce 1919 se koupil nový zvonek ze železa. Zvukem se již nemohl vyrovnati prvnímu.

Vedle toho byly sbírky mosazných předmětů, a když se toho málo scházelo, pak zase chodily rekvizice. Český lid viděl, že odevzdáním kovů se válka jen prodlužuje, proto pečlivé hospodyňky honem uklidily mosazné hmoždíře, paličky, závaží apod. Kde se opozdily, tam se s tím loučily. Tak například v domě číslo 5. byla rekvírována žehlička, v čísle 9. hmoždíř, v čísle 21. žádali na manželce hudební nástroj, ale byl schovaný, v čísle 53. byli nuceni odevzdati některé mosazné věci.

Opsal: Z. Jaroš

Kultura.

III. setkání rodáků obce Poděšín dne 24. června 2006.

Program:

- 8.³⁰ Sraz rodáků v kulturním domě. Podepsání do pamětní knihy.
- 10.⁰⁰ Slavnostní zahájení, projev starosty.
- 10.³⁰ Průvod po vsi.
- 11.⁰⁰ Prohlídka školy, 30 let znovuootevření. Přivítání dětmi, ochutnávka pomazánek.
- 11.⁴⁵ Zasazení pamětního stromu.
- 12.⁰⁰ Mše svatá v kapli – svěcení obecních symbolů, vlajky obce
- 13.¹⁵ Vystoupení hasičů Poděšína s novou motorovou stříkačkou.
- 13.³⁰ Vystoupení hasičů Sirákova se starou ruční stříkačka.
- 14.⁰⁰ Vystoupení koňské skupiny. Po skončení skupina bude vozit děti.
- 15.⁰⁰ Vystoupení historického šermu.
- 17.⁰⁰ Volná zábava s hudební skupinou.
- 22.⁰⁰ Slavnostní ohňostroj. Průběžně lety rogaem.

V průběhu dne lze zakoupit:

- Oběd, večeři, pivo, víno, limo, kávu,
- Pohlednice, brožury Vítejte u nás.
- Pamětní předměty, vlajky se znakem obce.

Lze objednat knížku 100 let hasičů v Poděšíně, 60 let Mateřské školy, Historie obce Poděšín v datech 1233 – 2006, Kazety ze setkání rodáků, Zpravodaje obce Poděšín na zaslání.

Poznámka: Toto setkání již není na objednávky. Můžou se ho účastnit jak rodáci, obyvatelé, příbuzní, známí a přátelé naší obce.

Z. Jaroš

Naše velké vítězství.

V neděli 21. května se v obci Matějov uskutečnila tradiční soutěž požárních družstev okrsku Nové Veselí. Klání se zúčastnilo jedno družstvo žen z Kotlas, tři

družstva mužů v kategorii nad 35 let (Budeč, Újezd, Matějov) a šest družstev mužů v kategorii do 35 let, mezi nimiž bylo i družstvo hasičů z Poděšína. Celá soutěž obsahovala jako obvykle tři části – teoretické otázky, štafetový běh a požární útok. Naše družstvo, které soutěžilo ve složení: David Nejedlý (velitel), Vladislav Flesar (strojník), Romana Nejedlá, František Bláha, Petr Vejvoda, Josef Homola, Jiří Šlechtický, Luboš Palas a Pavel Sláma se poprvé dostalo až na pomyslnou „bednu vítězů“. Obsadilo totiž třetí místo s časem 70,89 s za štafetu a 71,89 s za útok a získalo tak krásný pohár. Na prvním místě se umístilo družstvo hasičů z Kotlas a na druhém místě družstvo z Újezda. Na čtvrtém místě pak skončilo družstvo ze Sirákova, na pátém místě družstvo z Březí nad Oslavou a šestí byli hasiči z Nového Veselí. Rozhodčím za SDH Poděšín byl Alois Chváta. SDH Poděšín děkuje ZDV Poděšín za zapůjčení traktoru pro přepravu stříkačky.

Romana Nejedlá

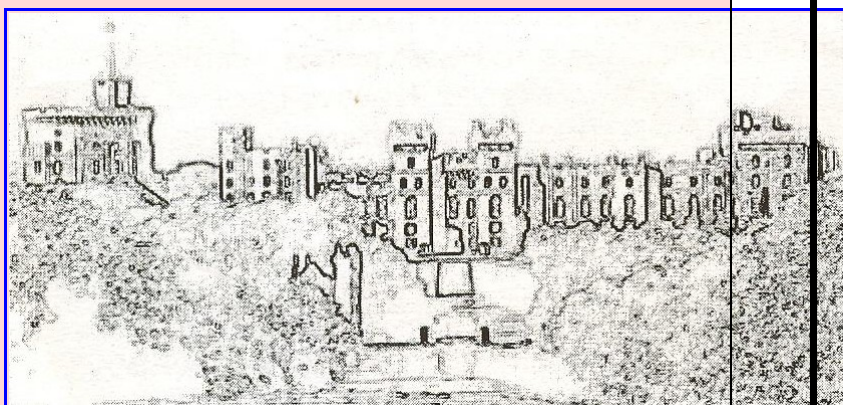
Havárie.

V neděli 12. března odpoledne poklidný Poděšín vyrušila havárie kamionu, který vezl 300q volně ložených brambor z poděšínského družstva do Tábora. Kamion spadl ze silnice u čísla 80 do struhy a bylo nebezpečí, že se převrátí do přilehlé zahrádky. Nakonec musela přijet vyprošťovací skupina z Havlíčkova Brodu a kamion navijákem vytáhla. Všichni diváci, a nebylo jich málo, byli za tu dobu notně promrzlí.

Z.Jaroš

Divadlo.

Před časem jsem se dočetl, že divadelní soubor Jiří Poděbradský z Polné bude dávat hru od Oskara Wilde v úpravě Jana Skopečka „Cantervillské strašidlo“. Já jsem tuto knihu v mládí četl a tak jsem se rozhodl, že se na toto divadlo, které se hrálo v Polenském kině pojedu podívat. Druhým důvodem mé návštěvy byla skutečnost, že

v tomto souboru hraje můj soused **Bohumil Stehlík** č.36. Po shlédnutí tohoto díla, které se mi velice líbilo, jsem položil Bohumilu Stehlíkovi několik otázek:

- Od kolika let a jak dlouho hraješ divadlo?

Poprvé jsem hrál divadlo asi v roce 1964. Byla to Sněhurka a 7 trpaslíků a já jsem tam hrál jednoho z trpaslíků. Potom jsem hrál až v letech 1970 a 1971 v dětském divadelním souboru Lupínek, kde nás vedla paní učitelka Nápravníková a hráli jsme v bývalém pionýrském domě. K divadelnímu ochotnickému spolku Jiří Poděbradský jsem se dostal až v roce 1988 jako osvětlovač a kulisák a v roce 1992 jsem dostal první roli ve hře 20.000 mil pod Špačkovým rybníkem. Od té doby hraji téměř vše.

- Co Tě přivedlo k ochotnickému divadlu?

Režisér pan Vítek mě na schůzi dobrovolných hasičů požádal, jestli bych nemohl pomoci se zprovozněním starého stmívače v kině.

- Jak je velký divadelní soubor Jiří Poděbradský?

Tento soubor má asi 30 členů ze kterých si režisér obsazuje jednotlivé role.

- Kolikrát hrajete do roka a kolik děl?

V průměru do roka jednu hru.

- Jak často zkoušíte?

Nyní 2x týdně, to záleží také na náročnosti hry. Měsíc před premiérou většinou každý druhý den.

- Kde jste všude hráli?

Co jsem u souboru, tak to bylo v kino Polná, zámek Polná, Třešť, Telč, Přibyslav, ale hrálo se i jinde, většinou na pozvání. My je pozvali k nám a oni zase na oplátku pozvali nás.

- Co jste všechno už hráli?

To bych musel do kronik, protože ochotnické divadlo se v Polné hraje přes 200 let a nyní jsou zde 2 soubory a ještě loutkové divadlo.

- Co nyní připravujete?

Připravujeme Tvrdohlavou ženu od J. K. Tyla a 20. května by měla být premiéra.

- V Poděšíně jsi opravil dům. Nebudeš se sem někdy stěhovat?

Chtěl bych, ale člověk miní a osud mění, takže nevím.

- Tento rozhovor je pro Zpravodaj obce Poděšín, čteš ho?

Ano, pravidelně.

- Jak se Ti Zpravodaj líbí?

Jsem s ním spokojen.

- Co by se mělo změnit?

Líbí se mi tak jaký je, má svoji osobitou formu.

Dotazoval: Z.Jaroš, Odpovídal:

Bohumil Stehlík

Domy v Poděšíně.

Č.p. 51

1839 Rosický

Wáclav

1869 Rosecký

Václav *1831

Poděšín [7]

1880 Stránský Josef

*1842 Č. Jablonná [8]

1890 Stránský Josef *1842 Č. Jablonná

[8], Schvaziert Josef *1849 Kamenný [2]

1914 Stránský Jan, Stránský Josef

1928 Stránský Josef – postavena stodola

1930 Stránský Jan

1970 Stránský Jan – úmrtí

1990 Stránský Josef – úmrtí

1991 Stránská Vlasta – úmrtí

2006 Stránský Josef [0]

Výměra v ha r. 1930: 6 99

Č.p. 52

1839 Rosický Jan

1869 Rosecký Jan

*1823 Poděšín [6]

1880 Štikar Jan

*1839 Oujezd [6]

1890 Rychtecký

Josef *1855 Malá

Věžnice [4]

1914 Rychtecký

František, Rychtecký Josef

1930 Rychtecká Marie

1937 Rychtecká Marie – přistavena stodola

1977 Rychtecký Václav – úmrtí

1960 Rychtecký František – úmrtí

1984 Rychtecká Antonie – úmrtí

1994 Zápotočný Bohumil – zahájení

stavby od 4.5., přiděleno volné staré číslo

2006 Zápotočný Bohumil [3]

Výměra v ha r. 1930: 15 04

Č.p. 53

1869 není obydlen
1880 Chocenský
Karel *1843
Šenfeld [8]
1890 Šurnický
Václav*1858 Polná
1914 Šurnický Vojtěch, Šurnický
Emanuel, Šurnický Václav
1928 Rosecký Adolf – post. ve mlýně byt
1932 přest. hostinec a zvětšen o taneční
sál
1946 Rosecký Josef – zaveden telefon
1953 Rosecký Josef – úmrtí
2006 Rosecký František [0]
Přezdívka po doškách r. 1930: Ve mlýně

1932 Dobrovolná Františka – přestavěno
1936 Dobrovolná Frant. – postavila
kůlnu
1937 Dobrovolná Frant. – postavena
stodola
1950 požár kůlny
1976 Dobrovolný Josef – úmrtí
1988 Jaitner Milan – koupě domu
2006 Jaitnerová Eva [4]
Přezdívka po doškách r.1930:U
Chalupníčků
Výměra v ha r. 1930: 5 92

Č.p. 55

1890 Endrle František *1847 Poděšín [7],
Činčera František *1829 Poděšín [6],
Košák Václav *1824 Poděšín [6]
1914 Rosecký Karel otec, Rosecký
Karel syn, Košák Antonín
1930 Obecní pazderna
1934 Utendorfský – úmrtí
1937 pazderna pokryta eternitem
1939 Šmiraus Josef – úmrtí
1955 Flesar Alois – koupil dům
2006 Novotný Miroslav [0]

J.Dočekal

Č.p. 54

1874 velký požár
1880 Dobrovolný
Matěj *1850
Poděšín [8]
1890 Dobrovolný
Matěj *1850
Poděšín [5], Košák
Josef *1844 Poděšín [4]
1914 Dobrovolný Josef
1930 Dobrovolná Františka

Kuchyně v kulturním domě – Dříve

Jaro v Poděšíně – plný splav

Kuchyně v kulturním domě – Nyní

Jaro v Poděšíně – jezero pod Hanouskem

Nová cesta od školky k silnici.

Házená N. Veselí-Šumperk, další gól.

Nová cesta od školky k silnici.

Kouzelník Šamany v Poděšíně.

Pohár našich hasičů za 3. místo v Matějově

Hasiči před útokem

Hasiči no útoku

Děti ve školce na besídce ke Dni matek.

Historie – stavba nové prodejny Jednota (rok 1989).

Historie – škola s učitelem Krejčím u kulturního domu (rok 1961).
V pozadí vidět vzrostlé olše mezi kulturním domem a rybníkem, družstevní váha.
Kulturní dům má ještě původní okna a výzdobu na fasádě.

Cestománie – Jak je v Anglii (2).

Angličanky zůstávají velmi často v domácnosti. I přesto zaměstnávají aupair, příležitostně si zjednávají i paní na úklid. Mají proto velmi pohodlný život. Z domácích prací zastávají většinou jen vaření, které se vařením ani nazývat nedá. V Anglii se prodává velké množství polotovarů. Velmi oblíbené jsou tzv. quich- slané “koláče” plněné sýrem, cibulí a šunkou, nebo brokolicí s vejci a sýrem. Kromě mezinárodní pizzy také pies- mleté maso nebo ledvinky překryté bramborovou kaší. Stačí je jen vložit na plech do trouby, péci 20 minut a večere je hotová. K obědu většinou jí jen sandwiche – toastový chléb plněný šunkou a máslem, nebo sýrem a se zeleninou. Přestože typická anglická snídaně sestává z vejce, slaniny, fazolí v rajčatové omáčce a chleba, jí většina rodin cereálie s mlékem nebo toasty s marmeládou. Oblíbeným nápojem Angličanů je samozřejmě černý čaj s mlékem.

Každého Čecha jistě překvapí, že v Anglii se sortiment uzenin omezuje pouze na šunku. Salámy jako je Gothaj nebo Vysočina a české párky k dostání běžně nejsou.

Řekla bych, že Angličané chodí na jídlo do restaurací mnohem častěji než Češi. I v takových malých vesnicích jako je Lodsworth se nachází velmi útulné luxusní hospůdky. Jedná se často o rodinné podniky, které nabízí svým zákazníkům různé speciality. Jídlo je zde docela drahé. Hlavní chod stojí okolo 14 liber na osobu. Ceny v levnějších restauracích se pohybují okolo 6 liber.

Zajímavou kapitolou jsou britská média. Stejně jako u nás nabízí britský trh velké množství nejrozličnějších časopisů a novin. Mezi nejznámější denní tisk patří The Guardian a The Times. Jsou tištěny ve větším formátu než noviny české. Jsou také mnohem obsáhlejší. Jejich součástí jsou přílohy a magazíny, takže přečíst je celé je téměř nadlidský úkol. Televizní programy ve Velké Británii jsou BBC1, BBC2, ITV a Channel 4. Vedle nich existuje velké množství kabelových a satelitních programů.

Program televizí v Británii se od našich liší, i přesto, že jsem po návratu domů se zděšením zjistila, že se české stanice nechávají ovlivňovat těmi britskými. Ve vysílání jsou hojně zastoupeny pořady, kam se hlásí běžní občané. Když chtějí problémoví mladíci změnit svůj život k lepšímu, přihlásí se do pořadu Bad Lads, kde projdou vojenským výcvikem, který podstupovali Britové v době branné povinnosti. Pro obyvatele, kteří chtějí během několika málo dnů změnit tvář ulice, ve které bydlí, nabízí televize další pořad. Chcete-li změnit od základů svůj jídelníček, nechat uklidit dům (to byste se divili, jak jsou někteří Britové nepořádní) nebo si nechat poradit s výchovou dětí, stačí se jen přihlásit do příslušného pořadu. Televize vám pošle domů příslušné odborníky, kteří před kamerou vaše přání splní. Šokující pro mě bylo zjištění, že se v televizních novinách vyskytuje minimum zpráv z Evropy. Po bombových útocích z počátku července zaplavila publicistické pořady témata terorismu a informací o průběhu vyšetřování. I později ale velkou část zpráv tvořily informace z domova, za nimi následovaly zprávy z Afriky Asie a Ameriky. Kromě českých fotbalistů o naší zemi britská média vůbec neinformovala.

Jací vlastně Angličané jsou? Nejvíce se mi na jejich povaze líbila ochota pomoci. Kdykoli jsem se setkala s nějakým problémem, mohla jsem kohokoli požádat o

pomoc. V Anglii nepanuje, jako u nás, nedůvěra k cizím lidem. Angličané nejsou tak otevření jako Češi. Nevyhledávají kontakt s cizími lidmi. Je neobvyklé, aby se mezi sebou začali bavit úplně cizí lidé. Neznamená to ale, že by nebyli společenštití. Vytváří si prostě svůj okruh přátel a s nimi si vystačí. I přestože je známo, že v Anglii často prší, na takové uplakané léto jsem nebyla vůbec připravená. Takže jedna rada na závěr. Jestliže pojedete na anglický venkov, nezapomeňte si přibalit velký deštník a holinky.

Jana Leštinová

Historie.

Vojenská pevnost v Poděšíně.

Před časem mě navštívil historik pan Dušan Cendelín z Vizovic, se starou vojenskou mapou v ruce a hledal lokalitu, kde měla být v minulosti postavena vojenská pevnost nebo vojenské šance. Bohužel se nám již nepodařilo v terénu přesně určit místo a polohu tohoto vojenského objektu, ale s největší pravděpodobností to bylo tam, kde je dneska Runcluk a Peklo na katastrech obcí Poděšín a Sirákov. Dobu, kdy byla pevnost postavena a další informace jsem zjistil od pana Václava Flesara, který mě napsal: „Kámen na pevnost se vozil z panství Rudoleckého a Polenského. Vozil každý, kdo musel robotovat, měl koně nebo voly na tahání. Za tuto práci dostávali peníze a měli odpuštěnou část robot se spřežením. Všechny přilehlé vsi na obou stranách moravsko – českého pomezí toto musely dělat. Podle zápisů se jedná o léta 1779 – 1786“. Zápis zapsal rychtář Rudolce Adalbert (Vojtěch) Flesar, narozen 1728

Mapa Poděšína s vojenskou pevností (II. vojenského mapování rok 1836-1852). Pevnost je ten pětiboký útvar v pravém dolním rohu mapy. Na mapě z roku 1876-1878 je na tomto místě rybník (viz minulý Zpravodaj 1/2006). Pevnost byla pravděpodobně zatopena vodou.

J.Dočekal

Nejstarší historie Poděšína a okolí. (5. část)

- 1558

Tento rok byla slabá úroda. Urodil se jen hrách, řepa a zelí. Len také skoro žádný není. V září a říjnu je ještě obilí na poli. Lidé ho vozí domů a na peci suší a v mlýnku doma tlučou. To je velmi špatné. Bída bude hned teď a také nemoci hodně. Zima začala od konce října a hned padá sníh a mrazy chodí brzy. Tak bylo až do konce roku.

- 1559

Od nového roku chodí velké fujavice, které trvají 8 dní. V létě bylo velké teplo a často chodily bouřky. Podzim suchý a dlouhý a teplý byl. První sníh napadnul koncem prosince.

V malé vsi v Sirákově má málo kdo dojnou krávu. Skoro všichni jsou moc chudí. Lepší to je v Poděšíně, Nížkově, Záborné i Rudolci. V Poděšíně jsou sedláci Němci, na robotu nechodí, protože se z ní vykoupili na několik let nebo na celý život, podle peněz. Chudí mají jenom pár zajíců, kozu, ovci a pár slepic a nebo vůbec nic a jsou odkázáni na robotu a co za to dostanou. Hrozný pohled je na ty chudáky. Kdo měl štěstí a dostal práci v sklenářském hamru a nebo hamru v Nížkově ten si lepší žije. V Sirákově má nejvíce dojných krav 8, koně 2, ovcí 20, prasata 4, slepic 30, kačen 10, hus 6. Ten rychtář zvaný Huniáček (Huňáček) má ještě 2 a půl lánu polí, louky a lesa. Pak jsou v Sirákově ještě dva bohatší a to Wondra zvaný Dreyčzek (Ondřej Krejček) a Gozeph zvaný Stekar (Josef Štika). Ty dlouho již v Sirákově žijí. To když se první chalupy začaly stavět, tak jejich předkové sem přišli a nikdo neví odkud.

Robotovat se chodí do Veselí a to je daleko. Také se chodí robotovat do vsi pusté Blažkovské, kde hodně polí je. Na tom Blažkově je ještě pár rozpadlých chalup, silně vyrabovaných, kde už nic není. To byla ves dosti velká jako Matějov. Pamětníci staří vypráví, že mor náramný se objevil a všichni lidé pokapali (umřeli) a jen několik živých jich zůstalo a ti odešli do Rudolce. Na Blažkově prý je zakopaný poklad a nikdo neví kde. Proto tam různí živlové chodí a kopou, kam jim oko padne. Kdo je chycen, ten je ihned do šatlavy v Rudolci na zámku posazen. Na Blažkově prý byli někteří lidé velmi bohatí. Dodnes tam zůstalo mnoho zdívočelých včelstev a lidé tam chodí často rabovat med. Když ti lidé zemřeli, tak ten mor přišel i do vsí okolních. Začalo to v Sirákově, pak v Poděšíně, Matějově, Nížkově, Rudolci, Bohdalově a Újezdě. Jenže tam to brzy přestalo a jen málo lidí zemřelo. Ve všech těch vsích se lidé zakopávali hned na místě u vsí. Když dnes někdo třeba kopá díru tak na kosti lidský naráží.

- 1560

Leden byl celý teplý, sněhu málo a mrazy jsou také slabé. Úroda byla slabá. V celé sklenářské huti v Sirákově se dělá nová dlažba, aby bláto nikde nebylo. Také střecha se v létě dělá.

- 1562

Zima byla slabá a sněhu je málo, koncem prosince napadl sníh a přišly silné mrazy. Němec Sygfied Neubaurer z Poděšína radí, jak se dělá včelí úl a jak se chovají domácí včely, lidé ho nazývají Němčík Najbrt (nebo najprd). On neví co to znamená. V Poděšíně se dělá mlýn na vodu na pokraji vsi, kde velký rybník leží. Vlastní ho Němec Hochler Hanzi, který dobře hovoří česky, jeho žena je Češka a nemají děti. V Sirákově se prý bude stavět mlýn wieržak (větrák). Stavět ho bude Sobotka. Letos roste v lesích hodně hub a každý je chodí sbírat, hlavně děti. Také borůvky a maliny hojně rostou.

Václav Flesar

Jak vznikla pouť v Nížkově.

V roce 1707 bylo vydáno nařízení, ve kterém si lidé musí zvyknout na nové určení pouti katolické, která se v Nížkově koná každý rok. Poprvé byla nařízena v roce 1691 a to 6. prosince na den svatého Nicolause (Mikuláše), kterému je zasvěcený dřevěný kostel v Nížkově. Protože lidé málo chodili a zima zlá v ten čas zimní panuje vydáno je nařízení nové. Nyní bylo určeno, že se pouť bude každý rok konat v druhé neděli po svátku velikonočním. Je také povoleno, že se může konat malý trh.

Václav Flesar

Smírčí kámen.

Ve Zpravodaji č.4/2005 jsem psal o smírčím kamenu ve Špitálském lese u Samotína, kde se říká „Na Mandě“. Informace jsem čerpal z knihy od Hynka Jurmana. Skutečnost je však úplně jiná. Upozornil mě na ni pan Václav Flesar a já jsem ji opsal z jejich kroniky doslovně:

Rok 1693. Občas se scházíme (evangelíci) u lesa zvaného Špitál na panství rudoleckém, kde hranice jsou české a moravské a panství zde se dělí. To organizuje řezník z Polné, jehož jméno psát nemohu. Tam motlitby a písne bratrské zpíváme a každý nějaké žalmy z Bibli naší předčítá. Jest nás pořád méně. Neboť každý strach o hrdlo své má. Tam všude i u nás na hranicích panství i hranic zemských šibenice stojí. Zrádci všude jsou. Tak napsati musím zprávu zlou. Dne 16-ho julis (července) léta 1693, když jsme v neděli odpoledne tam byly, náhle z lesa špitálského více jak 20 žoldnéřů s ručnicemi se vyrojilo a mnichů několik. To pak řež velká nastala a několik se z nás jim stavělo silně. Ostatní se snažili zachrániti úprkem rychlým. My pak běželi jsme podél lesa toho k Poděšínu a jiní k Rudolci, Janovicům, Stáji i jinde. Když všechno uklidnilo se, tak jsme se dověděli, že zabiti

na místě byli 2 chlapi ze Stáje, 1 z Chroustova, 2 dívky velké z Rudolce. On ten les bukový hustý jest a my to dobře známe. Také o život přišel ten kazatel, řezník náš Bratrský z Polné Jakub Holý. On silně posekaný byl a na šibenici zavěšený hned na místě tom. Pak veliké výslechy po vsích všech se konaly, ale nikdo nezradil nic. Veliké štěstí bylo pro naši duši. Škoda toho řezníka, kazatele dobrého, který let mnoho zpátky všem nám Bratrům českým dobro poskytoval pro duši i naději naši, amen. Ta mrtvola jeho zohavená visí a hlídána jest dnů 17, ve dne v noci, až hlava se mu utrhla a on na zem i padnul. Pak tělo jeho zahrabáno na místě stejné, jest. Ty žoldnéři, co tajně jeho tělo hlídali, doufali, že někdo dojde z nás a tělo jeho odnese. To oni už dávno tak vypožorované mají. Ale my všichni hloupí nejsme o nic víc, jak panstvo katolické.

1698) Někteří lidé, co ještě Bratři čeští jsou peníze složili a domluvu mezi sebou učinili, že postaví na místě tom, co Jakoubek, kazatel lidový bratrský zabítý byl kámen památný. Tj. se stalo léta 1693 u lesa zvaného Špitál v den jména Jakub 25. července. Několik lidí těchto i já s nimi šel také. Do Polné na panství jsme se vypravili se suplikou (prosbou), aby povolení jsme dostali. Slib jsme dali, že žádné srocování konati se nebude a všechno cestou pokojnou uděláno bude. S námi šli i robotýři, kteří už delší čas víry katolické jsou, ale svědomí hryže jest. Zástupce hraběte Ditrichštejna nás přijali, písařů všelijakých u toho jednání jest a vyslechnuto bylo. Divné pohledy na nás padají a všelijaké šuškaní slyšeti jest. Pak ven nás s kanceláří poslali a půl dne jsme venku čekali. Nakonec zase pozváni jsme zpátky byli a řekli nám toto. Že jestli víme, že pan Ditrichštejn, tvrdý katolík jest a že kacíře rád nemá nic. Sice, že jeho milost s tímto nesouhlasí, ale když žádné rebelie činiti nebudem, ať, tedy ten kámen nějaký tam vsaditi můžeme na straně české. Že však, abychom peněz na tu věc zbytečnou nežádali, sami si to zaplatili a práci potřebnou vykonali, kromě času robotního a svátečního. Každý jeden musel ruku podati, políbíti a pozpátky s komnaty ven vycouvati s hlavou ohnutou. Hned jsme po domluvě ten kámen v Polné zhotoviti dali, na kterém jest datum ten i jméno Jakoubek vytesáno s tím nápisem na straně jedné. Na straně druhé jest sekera řeznická, toť stav jeho i kalich náš, což příslušnost k církvi Bratrské jest. Na Miestie teym, zabiteg Byw człowiek Dobry

Řeznig z Polny Jakoubek zwany

Syn Dobreg Cyrkwy Bratrski

To stalo sie Dnia 25 – ho Julis

Lietha Panie 1693

Když ten kamen jsme dávali do země potem pokropený, to taky kosti jeho tam nalezeny byly a blízko místa toho zpátky dány jsou. Ti ostatní, co tady ubiti byli, jinde zakopány jsou, ale to nikdo povědět nechce z rodin těch, kam těch 5 rodin patřilo rodem svým. To byla jest tragedie hrozná a obžaloba církve svaté, které za to může.

Poděšín roku 1704. (3. část)

Fig. 4. Lochy (sklepy) sedláků v Poděšíně. Některé stavěné z kamene, jiné ze silných trámů, pokryté došky i šindelem. Zde ukládali řepu a zelí. Postupně se bouraly, protože se sklepy počaly dělat doma, zvláště od roku 1772, kdy se hojně počaly pěstovat brambory.

Fig. 5. Kovárna panská a obecní, bez domovního čísla.

Fig. 6. Chaloupka pasáků obecních a tuláků (chaloupka bez čísla) později pazderna pro nemajetné a chudé.

Nro. 15. Lukass Holzman

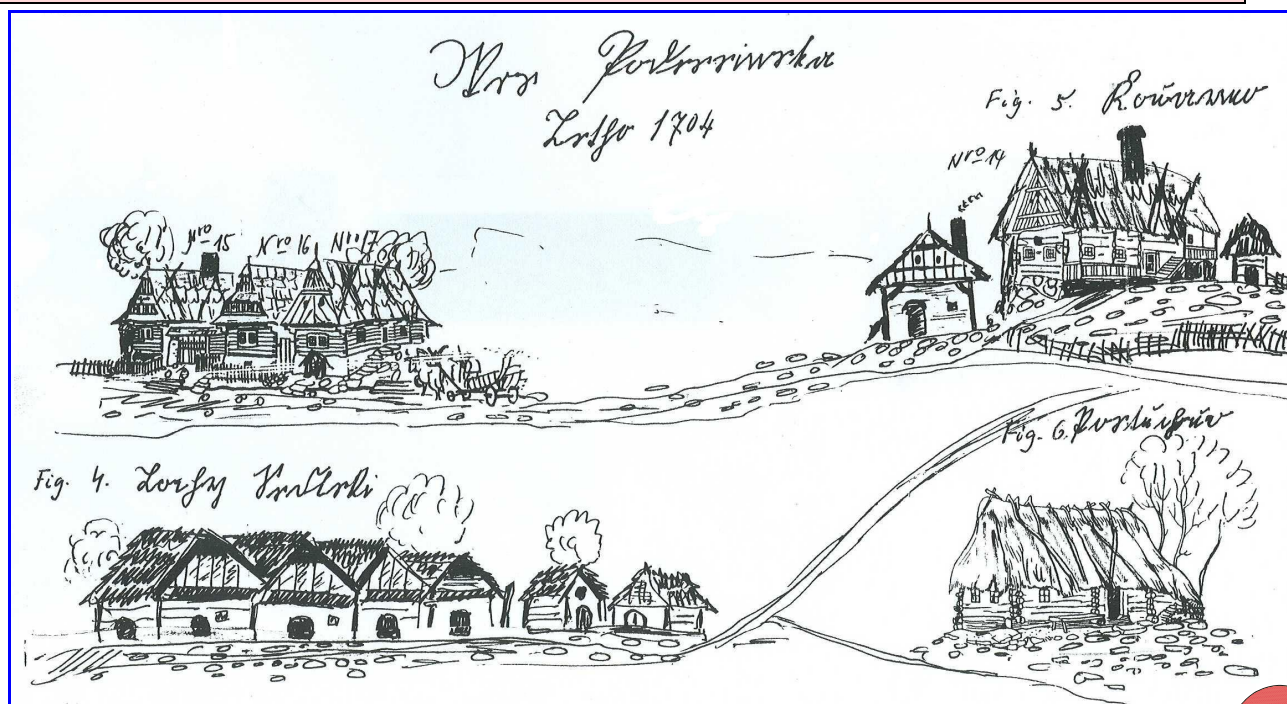
Nro. 16. Havel Blažek

Nro. 17. Mathaus Pospychal (Matouš Pospíchal)

Václav Flesar

Nro. 14. Gyržy Ssimek (Jiří Šimek) vedle je

kovárna panská i obecní

Sport.

Stolní tenis

OP 2.třídy:

1. Vel. Meziříčí "C"	15	0	3	210	:	114	48
2. Nové Veselí	12	4	2	193	:	131	46
3. Mostiště "B"	12	2	4	201	:	123	44
4. Nížkov "C"	11	3	4	197	:	127	43
5. Sokol Žďár n.S.	9	3	6	167	:	157	39
6. Uhřínov	9	2	7	187	:	137	38
7. Velká Bíteš "B"	8	1	9	171	:	153	35
8. Oslavice "A"	4	0	14	132	:	192	26
9. Poděšín	1	1	16	100	:	224	21
10. Sněžné	1	0	17	62	:	262	20

Po odchodu dvou našich nejlepších hráčů Františka Bláhy a Petra Jaroše do sousedního Nížkova Jana Štikarová na všechno nestačila a náš tým se zachránil až výhrou v posledním kole nad Sněžným 12:6. Hráči:

Jana Štikarová 44/24 – 64,7 %
 Jaroslav Štikar 17/43 – 28,3 %
 Jitka Landová 12/32 – 27,3 %
 Radim Jaroš 7/25 – 21,9 %

OP 5.třídy:

1.	Lhotky "C"	12	3	3	208	:	116	45
2.	Borovnice "A"	12	1	5	198	:	126	43
3.	Radostín n.O.	9	2	7	157	:	167	38
4.	Poděšín "C"	9	2	7	176	:	146	38
5.	Velká Losenice	9	1	8	159	:	165	37
6.	Vel. Meziříčí "D"	7	2	9	153	:	170	34
7.	Vlkov	8	0	10	146	:	178	34
8.	Vepřová "B"	7	2	9	144	:	170	34
9.	Poděšín "B"	5	2	11	160	:	164	30
10.	Jámy "B"	4	1	13	103	:	209	27

Zklamáním je umístění družstva „B“, které skončilo předposlední.
 Radim Jaroš 45/21 – 68,2 %
 Radek Šustr 46/22 – 67,7 %
 David Musil 35/24 – 59,3 %
 Jaroslav Chvátal 36/28 – 56,3 %
 Stanislav Maša 39/33 – 54,2 %
 Jaroslav Smolík 35/33 – 51,5 %
 Aleš Neubauer 29/30 – 49,2 %
 Pavel Maša 24/32 – 42,9 %
 Stanislav Enderle 8/16 – 33,3 %

OS sk. „B“:

1.	Osová Bitýška	8	1	1	126	:	54	30
2.	Nížkov "D"	7	1	2	116	:	64	25
3.	Lhotky "D"	6	1	3	106	:	74	23
4.	Netín "A"	5	1	4	106	:	74	21
5.	Poděšín "D"	2	0	8	74	:	106	14
6.	Řečice "B"	0	0	10	12	:	168	10

Poslední družstvo hrálo okresní soutěž a skončilo předposlední.
 Stanislav Enderle 30/9 – 76,9 %
 Marie Vejvodová 12/19 – 38,7 %
 Jan Koumar 11/25 – 30,6 %
 Andrea Jaitnerová 9/26 – 25,7 %
 Pavel Tlačbaba 2/9 – 18,2 %

Výroční členská schůze TJ.

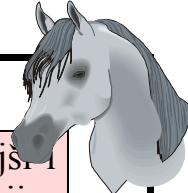
27. května proběhla VČS Tělovýchovné jednoty, na které proběhly volby výboru. Předsedou byl zvolen Zdeněk Jaroš, místopředseda Jaroslav Štikar, hospodář Vlastimil Dočekal, členové výboru: Radim Jaroš a Aleš Neubauer. Na schůzi bylo dohodnuto zakoupit 2 nové stoly na stolní tenis a přihlásit na příští sezónu 4 družstva.

Z.Jaroš

Házená**Přepsali historii.**

Kdo? No přece házenkářské družstvo mužů z Nového Veselí, pod vedením trenéra a poděšinského občana pana Františka Vejvody. Po loňském čtvrtém místě ve druhé lize, což bylo dosud nejlepší umístění házenkářů Nového Veselí si trenér František Vejvoda dal za cíl vylepšit toto umístění alespoň o jednu příčku. Po první polovině soutěže tomu však nic nenasvědčovalo, protože družstvo 4x prohrálo a jednou remizovalo a přezimovalo na nelichotivém 6. místě. Po kvalitní zimní přípravě nastal na jaře však obrat. Družstvo se rozehrálo na slabších týmech, a když neprohrálo, tak bylo jasné, že třetí místo je jisté, ale najednou, při troše štěstí se dá hrát i o vítězství ve 2. lize. V závěrečných zápasech nejprve porazili vedoucí Kostelec na Hané a o týden později družstvo Bohunic, které bylo v té době druhé. V závěrečném kole porazili poslední družstvo z Velkého Meziříčí a vítězství ve skupině bylo potvrzeno. O postup do první ligy museli Veselští házenkáři sehrát baráž z družstvem Šumperka. První domácí zápas po nervózním začátku vyhráli

35:27, což dávalo velké naděje na postup. Odveta v Šumperku byla vyrovnanější a tak Veselští dokázali vyhrát 29:28 a zajistili si postup do první ligy, k čemuž jim blahopřejeme.

Z.Jaroš

Koňské příběhy.

Na vojně také u koní. – část 11.

Já jsem po rozednění prožíval zvláštní pocit radosti tohoto rána. Tak krásně v čisté šumavské krajině, klapot koní, blízkost našeho cíle, v sedle krásného koníčka, kolem orosená mladá zeleň, co ještě by si mohl člověk na vojně přát. I zde na vojně může prožít člověk něco krásného, ale musí to vnímat. Naše stálé bydliště na Šumavě byla malá obec Otice. Jen několik samostatných zemědělských usedlostí, ze kterých rodiny vystěhovali. Byly zde velké stáje, ve kterých se našim koním dobře dařilo, my jsme většinou byli ubytováni v podkroví.

Na ostré střelby se přijela podívat i vojenská generalita. Jeden generál naštvil i náš obývací prostor v doprovodu našeho velitele pluku. Vrátili jsme se právě z terénu, obsloužili koně a přinesli oběd. V kasárnách byl každý člověk stále pod kontrolou, proto se mu stálý úklid protivil. Podle toho to také vypadalo. Deky neurované, oblečení rozházené a šálky od oběda neumyté. Já jsem vojáky napomínal, že je třeba trochu uklidit těsně před jeho příchodem. Ještě že nás přiběhl upozornit jeden důstojník na tuto návštěvu. Jenom odešel a již vcházeli. Já jsem alespoň věděl, komu se mám hlásit. Pan generál se rozhlédl a zeptal se mě: „Líbí se vám to tady“? Co jsem měl odpovědět, samozřejmě že nelíbí. Nevím, kde se ve mě ta odvaha vzala, že jsem dodal, že jsme se právě vrátili ze cvičení, že vše ihned uklidíme. Naš velitel pluku se nás také zastal, tak to vše dobře dopadlo. Když odešli, teprve si každý uvědomoval, co právě dělal. Můj kamarád si prohlížel mojí pistoli a zapomněl si stoupnout do pozoru, druhý obědval a zůstal také sedět.

B.Dočekal

Oznamovatel.

Volby do Parlamentu České republiky.

Poděšín.

1. ČSSD	44 hlasů	29 %
2. ODS	39 hlasů	26 %
3. KDU-ČSL	37 hlasů	25 %

4. KSČM	19 hlasů	13 %
5. SZ	6 hlasů	4 %
Účast	75 %	

Kraj Vysočina.

1. ČSSD	35 %
---------	------

2. ODS	28 %
3. KSČM	15 %
4. KDU-ČSL	12 %
5. SZ	6 %
Účast	68 %

Česká republika.

1. ODS	35 %
2. ČSSD	32 %
3. KSČM	13 %

4. KDU-ČSL	7 %
5. SZ	6 %
Účast	64 %

čekal

J.Do

Ve dnech 2. a 3. června proběhly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. V naší obci bylo v den voleb 200 voličů. Jeden volič si vyzvedl voličský průkaz a tak k volbám mohlo přijít 199 voličů. K volbám přišlo 150 voličů to je 75,37%, z toho v pátek odvolilo 98 a v sobotu 52 voličů.

Volby vyhrála ČSSD, která získala 44 hlasy (29,33%), druhé skončilo ODS 39 hlasů (26%), třetí skončila KDU-ČSL 37 hlasů (24,66%), další pořadí: KSČM 19 hlasů (12,66%), Strana Zelených 6 hlasů (4%), Strana Rovnost Šancí 2 hlasy (1,33%), Moravané, Evropští demokraté a Nezávislí demokraté po 1 hlasu (0,66%).

Výsledky voleb v okrese **Žďár nad Sázavou**:

1. ČSSD 38,14%, 2. ODS 24,06%, 3. KDU-ČSL 16,06%, 4. KSČM 13,05%, 5. Str. Zelených 3,81%, Evropští demokraté 1,93%.

Výsledky voleb v **Kraji Vysočina**: 1. ČSSD 35,35%, 2. ODS 27,67%, 3. KSČM 14,66%, 4. KDU-ČSL 12,16%, 5. Str. Zelených 4,89%, Evropští demokraté 2%, atd.

Výsledky voleb v České republice: 1. ODS 35,38%, 2. ČSSD 32,32%, 3. KSČM 12,81%, 4. KDU-ČSL 7,22%, 5. Str. Zelených 6,29%, 6. Evropští demokraté 2,08%, atd. Rozdělení mandátů 1. ODS 81, 2. ČSSD 74, 3. KSČM 26, 4. KDU-ČSL 13, 5. Str. Zelených 6. Volební účast v ČR byla 64,5%. Z našeho okresu získali mandát Miroslava Němcová – ODS, Karel Černý – ČSSD a Jan Kasal – KDU-ČSL.

Volební komise pracovala ve složení: předseda Josef Jágr ml., zapisovatelka Ilona Jarošová, členové Stanislav Enderle ml. a Jan Koumar. Na dotaz, jaký byl průběh voleb, předseda odpověděl: Volby proběhly bez závad v pořádku. Nedošlo k žádnému problému a všechny odevzdané hlasy byly v naprostém pořádku a tudíž platné. Zapisovatelka dodává, že i po stránce osobních dokladů bylo vše v pořádku a jenom jeden volič si zapomněl vzít občanský průkaz.

Z. Jaroš

♦ Zpravodaj 2/2006 ♦ vydává obec Poděšín

♦ texty připravili:

Zdeněk Jaroš, Jaroslav Dočekal, Václav Flesar, Bohumil Dočekal, Marie Jarošová, František Landa, Jana Leštinová, Romana Nejedlá

♦ fotografie: Jaroslav Dočekal, Zdeněk Jaroš, Tomáš Dočekal

♦ grafická úprava: Jaroslav Dočekal

♦ recenze: Marie Dobrovolná

♦ tisk a distribuce: Zdeněk Jaroš

♦ náklad: 200 výtisků ♦ pro občany dodáván zdarma

♦ Internet: <http://podesin.cz>

♦ E-mail: podesin@podesin.cz podesin@iol.cz

